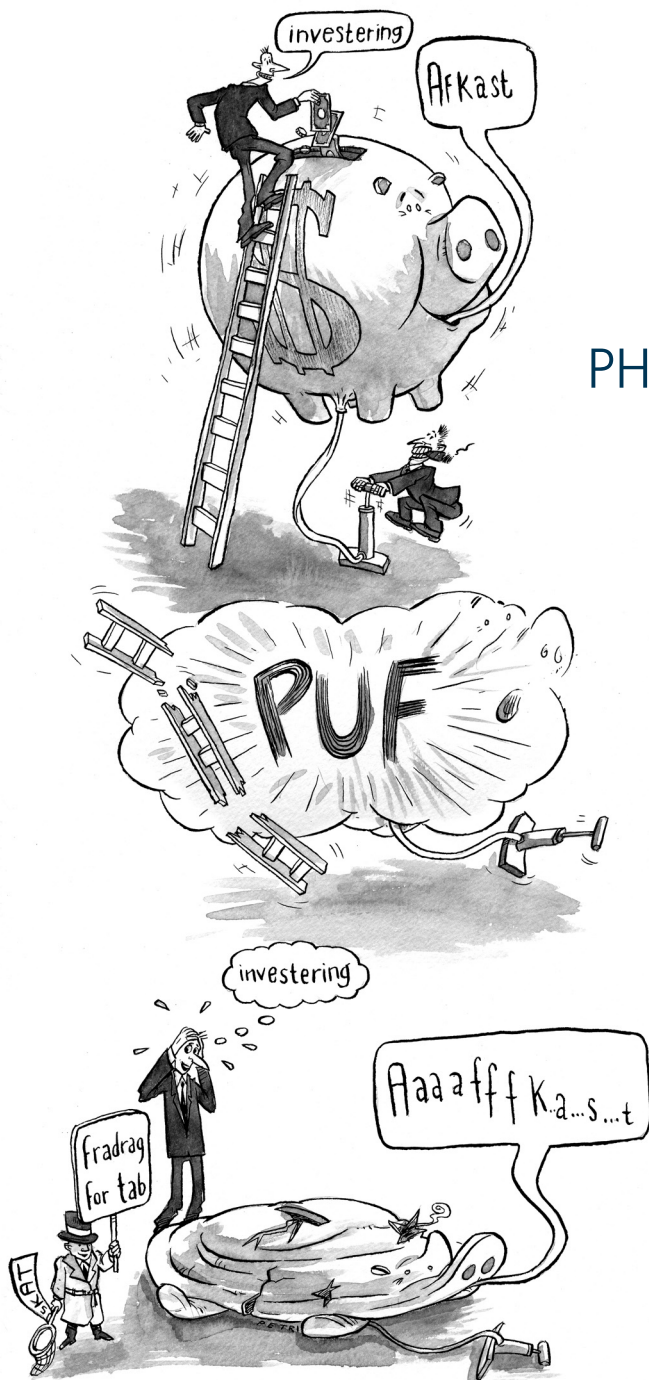

DOMMANN REU

PHOENIX KAPITALDIENST GMBH

Af advokat Trine Bonde Jensen

Danske investorer, der investerede i den konkursramte hedgefond Phoenix Kapitaldienst GmbH, får nu mulighed for delvist at trække deres tab fra i skat.

Den tyske hedgefond Phoenix Kapitaldienst GmbH blev i 2005 lukket af det tyske finanstilsyn, efter det stod klart, at mere end 600 millioner euro ud af i alt 800 mio. euro var forsvundet.

Phoenix Kapitaldienst GmbH havde oplyst over for investorerne, at deres indskud med stor succes blev investeret i derivathandler (finansielle kontrakter), og investorerne modtog opgørelser over foretagne tilskrivninger på deres konti. I tillid til de modtagne oplysninger medregnede investorerne de foretagne tilskrivninger ved indkomstopgørelsen.

I forbindelse med selskabets sammenbrud i 2005 blev det afdækket, at der i virkeligheden kun var investeret en meget lille del af de foretagne indskud, og investeringerne var tabsgivende. De foretagne tilskrivninger skete på grundlag af fiktive handler og opgørelser.

Omkring 2.000 personer i Norden - hovedparten danskere - havde samlet investeret cirka 150 mio. euro eller 1,1 mia. kr. i fonden. Alle krav fra danskere skulle gå igennem den tyske indskudsgarantifond, hvor danskerne maksimalt kunne få 20.000 euro, omkring 150.000 kr., af deres investering igen.

Danskere, der har tabt penge på deres investering i Phoenix, har ikke kunnet foretage skattemæssigt fradrag for deres tab, idet det hidtil har været SKATs vurdering, at der ikke var tilstrækkeligt overblik over aktiver og krav i konkursboet til at bedømme, i hvilket omfang de foretagne indskud kunne anses for tabt i skattemæssig forstand.

SKAT: Fradrag for 50 % af tabet

SKAT har netop udsendt et styresignal, hvoraf det fremgår, at der nu er kommet så meget klarhed over konkursboets status, at investorernes tab kan opgøres.

Dette betyder, at investorer, der er beskattet af fiktive tilskrivninger på deres konti i Phoenix Kapitaldienst GmbH, kan få genoptaget skatteansættelsen og kan foretage fradrag for delvis tab af deres indskud.

Skatterådet har efter en samlet bedømmelse af de foreliggende oplysninger vurderet, at investorernes fordring mod selskabet må anses tabt for 50 %'s vedkommende, og at dette tab må anses for konstateret i forbindelse med offentliggørelsen af Nyhedsbrev nr. 15 til danske investorer i Phoenix Kapitaldienst GmbH den 23. oktober 2009. Det fradragsberettigede tab skal reduceres med eventuelle udbetalinger fra den tyske indskydergarantifond.

Fradraget for tab på fordringen skal ske i det indkomstår, der omfatter den 23. oktober 2009.

I styresignalet, der er offentliggjort på SKATs hjem-

meside, ses eksempler på, hvorledes tabet skal opgøres.

Kontakt:

Trine Bonde Jensen, tbj@kromannreumert.com

MOMS AF KOPIER

Af advokat Peter Nordentoft

EU-Domstolen har i februar 2010 afsagt en ny dom om den momsretlige afgrænsning mellem varer og ydelser. EU-Domstolen fastslår i dommen, at salg af fotokopier mv. som udgangspunkt er et salg af varer. Hvis virksomheden imidlertid også leverer supplerende ydelser til bearbejdning af kopierne mv., kan der være tale om salg af tjenesteydelser.

Moms af blandede leverancer

Der skal som hovedregel betales moms ved levering af varer og ydelser mod vederlag. Ved levering af en vare forstås overdragelsen af retten til at råde som ejer over et materielt gode. Alle andre leverancer betragtes som salg af ydelser.

I visse tilfælde har det betydning, om der er tale om salg af en vare eller af en ydelse. Dette er blandt andet vigtigt for at fastslå, i hvilket land der skal betales moms ved international handel.

Oftest giver det ikke anledning til den store tvivl, om der er tale om salg af en vare eller en ydelse.

Indimellem omfatter en leverance imidlertid både salg af en vare og levering af en ydelse, uden at der er tale om to selvstændige transaktioner. Dette gælder f.eks. ved salg af varer, som skal tilvirkes, installeres eller leveres af sælgeren.

I sådanne tilfælde er det afgørende for, om leverancen skal behandles efter reglerne for varer eller

ydelse, hvilken del af den blandede leverance der efter en konkret vurdering er den væsentligste og udgør hovedbestanddelen.

Eksempelvis antages det i praksis, at salg af standardsoftware på en CD-rom er salg af en vare, mens salg af individuelt tilpasset software er salg af en ydelse. Tilsvarende er f.eks. salg af mad en levering af en vare, mens indtagelse af et måltid på en restaurant er køb af en ydelse.

EU-Domstolens dom

Den nye dom fra EU-Domstolen supplerer retspraksis på dette område.

Dommen vedrører et fransk selskab, som drev grafisk virksomhed med bl.a. kopiering af dokumenter.

Selskabet havde afregnet moms efter de regler, der gjaldt for tjenesteydelser. De franske skattemyndigheder mente imidlertid, at der var tale om salg af varer.

Denne uenighed førte til en retssag, hvorunder spørgsmålet om den momsmæssige behandling blev forelagt for EU-Domstolen.

EU-Domstolen fastslår i sin dom, at kopiering af dokumenter som udgangspunkt må betragtes som en samlet leverance, uanset at kopieringsvirksomheden ud over selve kopieringen også foretager samling, sortering og indbinding mv. af dokumenterne.

Desuden fastslår Domstolen, at salg af kopier som udgangspunkt må anses for levering af varer, da det afgørende for kunden normalt er at få ejendommen til det papir, som de originale dokumenter er kopieret over på.

I det omfang virksomheden imidlertid ikke blot sælger kopier, men også leverer supplerende tjenesteydelser

i form af f.eks. rådgivning og tilpasning, modificering og ændring af originalen ud fra kundens ønsker og med henblik på at fremstille kopier, som adskiller sig fra originaldokumenterne, kan dette medføre, at der er tale om salg af en ydelse.

Det må i så fald vurderes konkret, om disse tillægsydelser har et sådant omfang, at de udgør et mål i sig selv for kunden og ikke blot er et middel for kunden til at kunne udnytte de fysiske kopier bedst muligt.

Der skal i den vurdering lægges vægt på bl.a. omfanget af behandlingen af originaldokumentet, den tid, der anvendes på tillægsydelserne, og den andel af priser, som må henføres til de supplerende ydelser, for herved at vurdere, hvad der er det fremherskende element i aftalen med kunden.

Kontakt:

Peter Nordentoft, pno@kromannreumert.com

IKKE SKAT AF FIRMABIL VED SPLITLEASING

Af advokat Lene Juel

Skatterådet har i en ny afgørelse bekræftet, at en medarbejder ikke skulle betale skat af firmabil, når der blev indgået en splitleasingordning, hvor arbejdsgiver og medarbejder leasede den samme bil.

Kun undgå firmabilsbeskatning, hvis visse betingelser er opfyldt

Skattefriheden var dog betinget af, at arbejdsgiveren ikke kom til at betale for medarbejderens private kørsel i bilen. For at dette kriterium kunne anses for opfyldt, skulle følgende forhold være opfyldt:

- at der bliver indgået skriftlige separate (men identiske) aftaler mellem henholdsvis leasingselskabet og virksomheden og mellem leasingselskabet og den ansatte

- at de samlede udgifter til bilens drift, afskrivning og forrentning fordeles proportionalt mellem arbejdsgiver og arbejdstager på grundlag af de faktisk kørte km fordelt på henholdsvis erhvervs-mæssig og privat kørsel
- at leasingydelse betales af hver part direkte til leasingselskabet, som alle udgifter faktureres til og betales af, således at arbejdsgiver ikke afholder udgifter vedrørende bilen, som ikke faktureres til leasingselskabet
- at arbejdsgiver og arbejdstager alene hæfter for egne forpligtelser i henhold til leasingselskabet
- at der løbende (dagligt) føres et detaljeret kørselsregnskab i overensstemmelse med principperne i LV A.F.3.4.1., herunder således at kørebogens udvisende altid stemmer med bilens kilometertæller
- at fordelingen mellem privat- og erhvervskørsel foretages med udgangspunkt i LL § 9 B
- at erhvervmæssig kørsel i denne forbindelse alene er erhvervmæssig kørsel i forhold til medarbejderens ansættelse hos den pågældende arbejdsgiver.

Skatterådet konstaterede afslutningsvist, at hvis arbejdsgiver betaler for kørte km, der ikke er erhvervmæssige efter LL § 9 B i forhold til ansættelsesforholdet hos den pågældende arbejdsgiver, skal medarbejderen beskattes af fri bil efter LL § 16. Bevisbyrden ligger endvidere hos arbejdsgiver og arbejdstager, der til enhver tid, via regnskab over den foretagne kørsel, skal kunne dokumentere, at arbejdsgiver alene betaler for de erhvervmæssigt kørte km.

Kontakt: Lene Juel, lej@kromannreumert.com

RENTEFIKSERING VED RENTEFRI LÅN TIL SELSKAB

Af specialkonsulent Kia Pham

En hovedaktionær havde ydet et rentefrit lån til sit 100%-ejet sydafrikanske udlejningselskab. Henset til interessefællesskabet fik hovedaktionæren sin indkomstopgørelse forhøjet med en fikseret renteindtægt svarende til diskontoen plus 4 % af hovedstolen.

Sagens forhold

Hovedaktionæren ejede sammen med sin datter et sydafrikansk udlejningselskab. Datteren boede i Afrika og havde til ansvar at bestyre selskabets udlejningsejendom. Datteren rejste i 2003 imidlertid tilbage til Danmark og overdrog i denne forbindelse sine aktier til hovedaktionæren.

Efter datterens udtrædelse konstaterede hovedaktionæren, at det ikke var muligt at forsætte driften i selskabet. Selskabets ejendom blev således sat til salg. Salget var imidlertid forbundet med en række vanskeligheder og blev derfor først effektueret pr. 1. oktober 2008.

I den mellemliggende periode blev der ikke genereret indtægter, der kunne modsvare de faste driftsudgifter.

Hovedaktionæren sendte således løbende penge til selskabet til dækning af disse udgifter.

SKAT: Indkomstforhøjelse og rentefiksering

SKAT fandt, at pengetilførslen havde karakter af et rentefrit lån, og at dette vilkår alene var kommet i stand som følge af, at hovedaktionæren var eneejer af selskabet, idet rentefrihed som udgangspunkt ikke er at betragte som et sædvanligt forretningsmæssigt vilkår.

SKAT forhøjede derfor hovedaktionærens indkomstopgørelse for 2005 med en fikseret renteindtægt. Renten blev sat til diskontoen plus 4 %, da det ikke fandtes usandsynligt at denne rente afspejlede markedsrenten.

Hovedaktionæren gjorde gældende, at selskabet var nødlidende og under afvikling, og anførte, at en uafhængig tredjemand ville have ydet lånet med rentehenstand eller rentefrihed.

Dernæst bemærkede hovedaktionæren, at SKAT ved fastsættelse af rentesatsen ikke havde foretaget en sammenligningstest. Den fikserede rente var derfor fastsat på et forkert grundlag og afspejlede således ikke markedsrenten.

Til brug for fastsættelse af markedsrenten fremlagde hovedaktionæren en erklæring fra dennes bank fra 2003, hvoraf det fremgik, at banken ved kaution var villig til at yde selskabet et lån med en variabel rente på 3,48 %.

FAKTA

Armslængdeprincippet

Ifølge ligningslovens § 2 skal interesseforbundne parter ved samhandel anvende priser og vilkår i overensstemmelse med, hvad der ellers kunne være opnået, hvis aftalen i stedet var indgået mellem uafhængige parter (armslængdeprincippet). Ifølge praksis sker der ved rentefri lån mellem interesseforbundne parter ikke nødvendigvis en rentefiksering, hvis det kan godtgøres, at debitor er åbenbar insolvent.

Byrettens begrundelse og afgørelse

Henset til udbudsprisen i 2003 og den aktualiserede salgspris i 2008 lagde retten til grund, at værdien

i 2005 måtte have været højere end den, der var anført i regnskabet. Det var dermed ikke godtgjort, at selskabet i 2005 var nødlidende. Byretten bemærkede hertil, at de oplyste vanskeligheder forbundet med salg ikke ændrede på dette standpunkt og påpegede i øvrigt, at regnskabet var aflagt efter going concern-princippet.

Da selskabet ikke var nødlidende, og parterne var interesseforbundne, var der således grundlag for korrektion og rentefiksering.

Retten fandt ikke, at der var grundlag for at fastslå, at selskabet ved en uafhængig tredjeperson vil kunne have lånt tilsvarende beløb, uafhængig af hovedaktionæren, til en væsentlig lavere rente end den af SKAT fastsatte. Retten begrundede dette med, at bankklæringen vedrørte et potentielt aldrig optaget lån tilbage i 2003, og lånet i øvrigt forudsatte, at hovedaktionæren stillede sikkerhed. Retten fandt således, at der ikke var noget til hindrer for, at markedsrenten blev fastsat til diskontoen plus 4 %.

Hovedaktionærens indkomstopgørelse blev således forhøjet med en fikseret renteindtægt.

Kontakt: Kia Pham, kip@kromannreumert.com

UDEHOLDT OMSÆTNING OG IKKE AFREGNET A-SKAT MV. BESKATTET SOM MASKERET UDLODNING

Af advokatfuldmægtig Martin Petersen

Byretten har i en nyligt afsagt dom stadfæstet landskatterettens afgørelse i en sag om beskatning af udeholdt omsætning, A-skatter og AM-bidrag mv.

Skatteyderen S stiftede i 2004 selskabet A Holding ApS. Ved stiftelsen blev S' samlever indsat som direktør og tegningsberettiget.

Fra stiftelsen og frem til ultimo 2006 drev A Holding ApS et internetfirma, B. B var hverken momsregistreret eller registreret for A-skatter, AM-bidrag mv., og der blev efter det oplyste ikke udarbejdet regnskab eller bogføring i øvrigt frem til opløsningen af A Holding ApS ultimo 2006.

S stiftede desuden selskabet C ApS i 2004. C ApS købte kort efter stiftelsen et cafeteria af S' samlevers ekskone og drev cafeteriaet frem til oktober 2004. I lighed med B var C ApS heller ikke registreret for moms og skatter mv.

Primo 2005 aflagde SKAT C ApS samt S' samlever et uanmeldt besøg. Det blev i den forbindelse oplyst, at C ApS var taget under konkursbehandling. På baggrund af bilag udleveret af bobestyreren kunne SKAT da også konstatere, at der var indeholdt skatter, der ikke var angivet til SKAT, at de ansatte

fik udbetalt løn direkte fra kassen, og at der i øvrigt var genereret et større overskud og momstilsvær, som ikke var angivet.

SKAT opgjorde det uafregnede overskud, momstilsvær, A-skat og bidrag for A Holding ApS og C ApS til ca. 450.000 kr. for perioden 2004-2006 og forhøjede S' aktieindkomst med et tilsvarende beløb.

Byrettens dom

Landsskatteretten stadfæstede SKATs afgørelse, og nu har byretten ligeledes stadfæstet afgørelsen. Byretten lægger til grund, at de udeholdte betalinger har passeret S' økonomi, selvom hun ikke personligt modtog beløbene. Det forhold, at S ikke havde indsigt i selskabernes drift, kan ikke føre til andet resultat.

Kontakt:

Martin Petersen, mpn@kromannreumert.com

Arne Møllin Ottosen
ao@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 44 66

Michael Nørremark
mno@kromannreumert.com
Direkte: +45 38 77 44 61

Peter Nordentoft (Århus)
pno@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 43 67

Eduardo Vistisen
evi@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 44 19

Lene Juel
lej@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 46 18

Henrik Stig Lauritsen
hsl@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 43 47

Trine Bonde Jensen
tbj@kromannreumert.com
Direkte: + 45 38 77 45 86

København

Kromann Reumert
Sundkrogsgade 5
DK-2100 København
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 13 11
E-mail: cph@kromannreumert.com

Århus

Kromann Reumert
Rådhuspladsen 3
DK-8000 Århus C
Danmark

Tlf.: +45 70 12 12 11
Fax: +45 70 12 14 11
E-mail: arh@kromannreumert.com

Dette nyhedsbrev kan ikke erstatte juridisk rådgivning. Kromann Reumert påtager sig intet ansvar for skader eller tab, der direkte eller indirekte kan afledes af brugen af nyhedsbrevet. Dette gælder, hvad enten skaden eller tabet er forårsaget af fejlagtig information i nyhedsbrevet eller af øvrige forhold, der relaterer sig til nyhedsbrevet.